

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravlništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mail oglasi vsaka beseda Din 1.—.

JNS bi rada iz groba...

Mrtveca oživiti je nemogoče. Brez čudeža to ne gre. V čudeže pa liberalci ne verujejo. Zato je več kot čudno, ako pričakujejo oživitve JNS. Jugoslovanska nacionalna stranka je bila mrtvorojeno de-
te. Oče ji je breznačelni liberalizem, mati pa po koristi hlepeča sebičnost. Iz take zveze ni kaj prida ploda. Saj ga tudi biti ne more. Ljudstvo je ta nezreli politični plod in nestvor povsod odklonilo. Voditelji so ga dobili nazaj. Stikali so glave ter tuhtali, kaj bi bilo z njim početi. Pomlad, ki se v njej narava preraja k novemu življenju, je tudi njim vzbudila nove življenjske upe. Svojemu nesrečnemu plodu so vbrizgali nekaj frazastih injekcij, ki bi naj povzročile vsaj videz življenjske sposobnosti. In zopet ga ponujajo jugoslovanskemu svetu. Ljudstvu ga ne ponujajo, ker so si v svesti, da bi ponudbi sledila neizogibno odklonitev. V svojem, 10. maja izdanem proglasu, se obračajo na »Jugoslovence«, na »jugoslovenske nacionaliste«, ki naj zberejo svoje »jugoslovenske nacionalne vrste v organizacijah JNS.«

Jugoslovenski generali JNS so torej sami obupali nad tem, da bi mogli delovno ljudstvo pridobiti za sebe. Pomnožili bodo število voditeljev s »aržami in podšaržami, moštva pa ne bo. Pod to zastavo ljudstvo ne more in noče. Ne more in noče iz spoštovanja do samega sebe. JNS se je z nasilnostmi vseh vrst, ki jih je uganjala, dokler je bila na vladi, ne samo tako omadeževala, da se nikdar ne more oprati, ampak tudi tako osovražila, da to nikdar ne more biti pozabljeno. Gospodje voditelji mislijo, da se bo to pozabilo. Toda varajo se: ljudstvo ničesar ne pozabi, najmanj pa nasilje, ki ga je moralo trpeti, in krivice, ki so mu bile storjene. S prezirom in smehom sprejema zahtevanje JNS proglasa, da se bo ta stranka zavzemala za pravo demokracijo in istinske politične svoboščine. JNS kot čuvarica demokracije je isto kot volk kot čuvar ovac. Volk svoje narave nikdar ne spremeni, morda se začasno potuhne. Istotako tudi JNS.

Prav iste vrednosti in veljave je hvala, ki si jo daje v tem proglasu JNS, da je »prinesla zakon o občinah in izvedla volitve v kmečkih občinah«. Da, »prinesla« je zakon in tudi komasacijo občin. Ta ne »prinešeni«, marveč vsiljeni zakon je slab in še slabša je bila komasacija občin. Vzbudila je med ljudstvom nevoljo in jezo, ki se še sedaj ni podela. Notranji minister dr. Korošec je popravil precej kri-
vico, ki jih je v tem oziru storila našemu

kmetu JNS, toda vseh ni mogel, ker mu je to JNS s svojim sklepom v senatu onemogočila. Kar se pa tiče izvedbe občinskih volitev, bi bilo boljše, ako bi JNS o tem molčala. Občinske volitve v Sloveniji leta 1933 so bile takšne, kakršnih Slovenci še nismo doživeli. Delalo se je z vsemi sredstvi

da bi zmagali kandidati JNS. Nikdar se med Slovenci ni toliko volilnih glasov, kot pri občinskih volitvah leta 1933. Izvedba teh volitev je točka v zgodovini JNS in njenih krajevnih, okrajnih in pokrajinskih činiteljev, ki se ne bo nikdar pozabila. Nasilneži političnih glasov iz l. 1933 ostanejo ožigosani v spominu našega ljudstva. Nič jim ne pomaga, če bi se hoteli sedaj vtihotapiti v vrste JRZ, ali če se je ta sebična nakana nekaterim že tudi posrečila.

Proglas JNS voditeljev povdarja tudi zasluge te stranke za kmeta in njegove stanovske interese. Da, veliko zaslug ima ta stranka, ki so v njej največji izkoriščevalci našega kmetijskega ljudstva, za kmeta. Med temi zaslugami je menda največja, da je JNS v senatu preprečila or-

ganizacijo stanovskega zastopstva kmetov, ustanovitev kmetijskih zbornic, ker ni dovolila, da bi se izvršil sklep sedanje vlade, da bi se mogle pokrajinske kmetijske zbornice zasnovati z dekretom bana. Če je kmet v naši državi in osobito v naši banovini še danes brez stanovskega zastopstva se mora zahvaliti kmetoljubju JNS. O tem tudi spričuje omrtvičenje naših kmetijskih denarnih zavodov, ki jih je upropastila nebrzičnost in nesposobnost JNS režima.

Proglas JNS generalov med našim ljudstvom ne bo imel niti najmanjšega odziva. Odzval se mu ne bo niti najbolj krivavi petelin na kakšnem kmetemskem dvorišču. Beležimo ga samo kot dokaz obupa tistih, ki nimajo politične strehe. Bivši demokrati in bivši kmetijci iščejo, kam bi položili svoje do smrti oslabiljene politične ude. Nekateri so prosili zatočišča pri dr. Mačku, pa so jim bila pokazana vrata. Slovensko ljudstvo je te politične koristolovce že davno vrglo skozi vrata. Tam, kjer so obležali, bodo ležali tudi v naprej. Vsak poskus, da bi se dvignili, ostane brezuspešen. Kogar je ljudstvo obsodilo na smrt, zanj ni ne zdravila ne pomoči.



V NAŠI DRŽAVI.

Znameniti francoski maršal v Belgradu. V Belgradu se je mudil zadnje dni francoski maršal in jugoslovanski vojvoda g. Franchet de Esperey. Bil je gost kneznamestnika Pavla. Sprejela ga je kraljica Marija. Posetil je našega ministrskega predsednika dr. Stojadinoviča in vojnega ministra. Obiskal je grob rajnega kralja Aleksandra v Oplenacu. Z blagopokojnim je sodeloval maršal pri prebitju solunske fronte in sta bila iskrena prijatelja. Obisku francoskega maršala pripisujejo važen političen pomen.

»Kmetijski list«, eno izmed glasil nekdanjih »edinih državotvornih«, z vso vneto zagovarja sedanjo frimasonsko-komunistično vlado v Španiji. O državotvornosti komunizma si je ves svet na jasnem. Zato kaže ta značilna simpatija omenjeno državotvornost v prav čudni luči. V pravi luči pa kažejo »Kmetijski list« njegovi besni napadi na španski »klerikalizem«. V zadnji številki imenuje klerikalno Španijo »smrdečo užbo«. Ali ni to fino in vljudno povedano in tako v bojno za mladino?

Iste vzgojne vrednosti so tudi napadi na k-toliško duhovščino v Španiji. Za pisca teh napadov je najvažno, da se je zao pregrešil z zgodovinsko resnico, ko očita duhovščini, da je baje imela v rokah vso politično moč, da je duhovniški stan izzval (!) n-jkrutez gospodarsko in kulturno diktaturo. ... se teh trditve dokazuje, da so mu izmere v Španiji zares »španska vas«. Ko bi vzel v rok takšno učno knjigo svetovne zgodovine, se lahko prepričal, da so vse njegove trditve neresnice, izmišljotine in natolcevanja. Vemo pa dobro, kakšen nagib tiči v ozadju: špansko duhovščino se napada, na drugo pa se misli. Pripominjamo še naslednje: kakor paradira »Kmetijski list« pred svetom s svojim velikim neznanjem zgodovine, tako se tudi lahko postavlja s svojo »bistro logiko«. Piše namreč, da sedaj postavlja španski narod duhovščino na njeno pravo mesto — v cerkev. Kako bi postavljali duhovnike v cerkev, ko pa razdivjane komunistične tolpe v Španiji cerkve požigajo in podirajo! In prav s tem dokazujejo, da ne gre proti »politikujoci duhovščini«, marveč proti Bogu, veri in cerkvi. Za kaj pa gre »Kmetiskemu listu«, vsi dobro vemo. Le tako naprej v duhu laži-svobodomiselnosti in naprednjaštva!

Spremenjene občine. Po uredbi notrajnega ministra se izločijo kraji Gornja Pri-